

„Nu mă pocăiesc” (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες / Românesc](#)

VatopaidiFriend: Este un răspuns înfricoșător la chemarea cu

care Mântuitorul Și-a început propovăduirea, aceeași chemare prin care Sf. Înaintemergător a pregătit propovăduirea: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu!” Sfinții Părinți ai Bisericii erau atât de smeriți, încât făceau pocăință și pentru păcate nefăcute de ei. Fiind împliniți lăuntric de harul Duhului Sfânt se smereau înaintea acuzațiilor care li se aduceau, luau asupra lor vina și își păstrau pacea sufletească. Urmau întocmai exemplul Mântuitorului, trăiau în mod practic învățătura Lui. Pocăința este cel mai mare dar de la Dumnezeu, prin care ne ștergem păcatele și greșelile, prin care redevenim fii ai lui Dumnezeu după ce ne-am lepădat de El, fiecare în felul său. Cel care nu se pocăiește îl răstignește din nou pe Domnul Hristos pentru păcatul făcut, e ca și cum ar călca în picioare darul pocăinței dat nouă pentru Jertfa de pe Cruce. Și în ultimă instanță, cel care nu se pocăiește își primejduiește mântuirea! ([περισσότερα...](#))